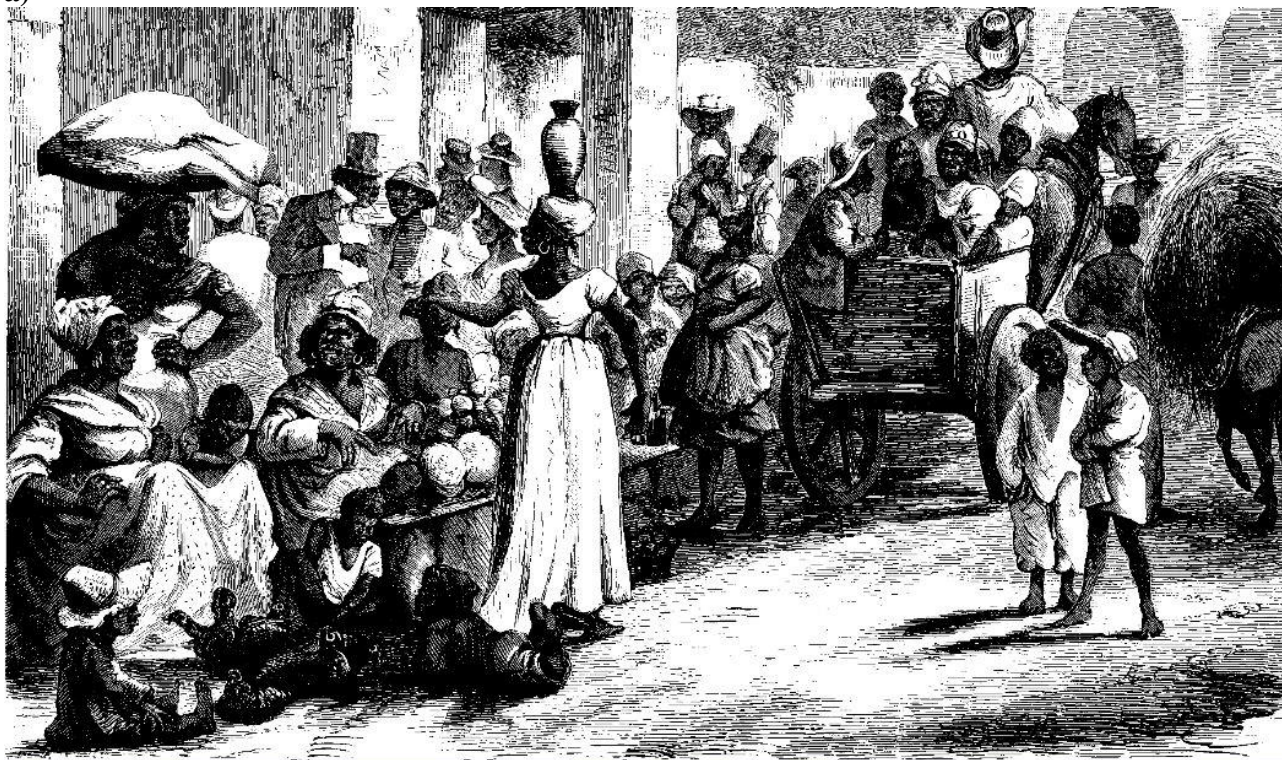

Efter friheden

I 1848 blev slaverne på de Dansk Vestindiske Øer givet fri. Men hvordan klarede de sig? Fik de det bedre, eller ...

a)

”Fra torvet i Christiansted på St. Croix” illustration til en artikel i Illustreret Tidende nr. 869, 19. marts 1876.

b) Uddrag af artikel i Illustreret Tidende 19. marts 1876

”På St. Croix findes kun få indvandrede negere. Arbejderbefolkningen består derfor af indfødte, som bor på landet ved de plantager, hvor de ifølge kontrakten, som indgås med ejeren, har et ordentligt hus, et lille stykke jord til egen dyrkning af grønsager og jordfrugter. Mod en bestemt dagløn og en vis mængde mel og sild hver uge er de forpligtede til at arbejde de fem dage. Lørdag og søndag har de fri.

Når man færdes på landet, bliver man overbevist om, at negerne fra morgen til aften – med kun få timers hvile midt på dagen – er flittigt beskæftigede med arbejder i marken. Som regel benytter de deres fritid til at pleje deres eget lille jordstykke. Det er negerens stolthed om lørdagen at drage til markedet i byen i sin egen hest-forspændte kærre for at afsætte sine egne produkter: Yams, kartofler, grøntsager, frugter, fjerkræ og grise m.v.”

c) En kunstner om de tidligere slaver

Kunstneren Andreas Christian Riis Carstensens malede flere akvareller på de Dansk Vestindiske Øer. I en artikel i Illustreret Tidende (31. januar 1875) fortæller han om, at han red rundt på St. Jan for lede efter egnede motiver - og også om hans møde med de frigivne slaver.

”Når jeg kom forbi negere [...], så stirrede de efter mig på en måde, som viste, hvor sjældent de så en fremmed. Flere løb et langt stykke efter hesten tiggende om dollars. [...]. Senere fandt jeg ud af, hvor vanskeligt det var for dem selv at tjene noget, da den lokale lov forbød arbejdsgiveren at betale en arbejder mere end 10 cents om dagen. Så forstod jeg fuldkomment, hvor vanskeligt det er for den sorte at opnå lidt selvrespekt.”

[Carstensen møder en tidligere slave, som han beskriver sådan]

”Denne mand, hvis navn var Francis, var usædvanlig. Han var høflig og selvbevidst, hvilken sidste egenskab jeg sjældent har truffet hos folk af hans race [...].”